

extrema maris: id est ut spe habitem in fine
seculi. Etenim illuc manus tua deducet me: et
pducet me dextera tua. Exime me de inimi-
cis meis: quoniam ad te confugi dominus. **Voce me**
ut faciam voluntatem tuam: quia tu es deus
meus. O confessio: o prescriptio: quoniam tu es
inquit deus meus. Ad alium curram refici: si ab alio
factus sum: tu es totum meum: quia tu es deus meus.
Patrem queram propter hereditatem: Tu es deus
meus: non solum dator hereditatis: sed ipsa here-
ditas. **Beatus pater hereditatis mee.** **Beatum quoniam**
propter redemptionem: Tu es deus meus. **Patro-**
num queram propter liberationem: Tu es deus meus.
Postremo creatur recreari cupio: tu es deus
meus qui creator meus: qui creasti me per
verbum tuum: et recreasti me per verbum. Sed crea-
sti me per verbum dei manentem apud te: recrea-
sti per verbum carne factum propter nos. **Voce ergo**
me ut faciam voluntatem tuam: quia tu es deus meus.
Sed non me docueris: faciam voluntatem meam: et
dederit me deus meus. **Voce me ut faciam vo-**
luntatem tuam: quoniam tu es deus meus: Voce me.
Non enim tu es deus meus: et ego ero magister
meus. Videte quemadmodum gratia comen-
det hoc tenete: hoc imbibite: hoc vobis de
corde nullus excutiat: ne habeatis zelum dei
sed non secundum scientiam: ne ignorantes dei iusti-
ciam: et vestram volentes constituisse legem: iusticie
dei non sitis subiecti. Verba certe apostoli agno-
scitis. **Vicite ergo ista: Voce me ut faciam vo-**
luntatem tuam: quia tu es deus meus. **Spus**
tuus bonus: Non meus malus. Spiritus
tuus bonus. **Deducet me in terram re-**
ctam. Quia spiritus meus malus deducet me
in terram perversam. **Et quid ego merui: Que**
mea opera bona sine tuo adiutorio computan-
tur: vniumpetrare dignus essem deduci a spiritu
tuo in terram rectam: Que opera mea: vel que meri-
ta mea: Propter nomen tuum domine viuifi-
cabis me. Attendite ergo quantum potestis
gratie commendationem qua gratis salui facti
estis. **Propter nomen tuum domine viuificabis**
me: Non nobis domine non nobis: sed nomen tuo
da gloriam. **Propter nomen tuum domine viuifica-**
bis me: Non in iusticia: non in mea. **Non quia ego**
merui: sed quia tu miserens. **Non si meum osten-**
derem meritum: nihil abs te mererem: nisi suppli-
cium. **Auulisti merita mea: inseruisti dona**
tua: Propter nomen tuum domine viuificabis me.
In tua iusticia. **Educes de tribu**
latiōe animam meam: et in tua miseri-
cordia ad iteritum deduces inimicos
meos. **Et pdes oēs tribulātes**
animam meam: quoniam ego seruus tuus sum.

Alia Ista
t facere.
t de me es tu

Alia Ista
t equitate tua.

Alia Ista.
t disperdes.
t qui tribulāt.

Explicit Tractatus de ps. CXLII.
Incipit Tractatus de ps. CXLIII.
Psalmi huius titulus brevis est nu-
mero verborum: sed grauis ponde-
re mysteriorum. **Ipsi David ad**
Holia. **Prelium hoc factum tempore patrum**
nostrorum: de scripturis sanctis: recolat mecum
caritas vestra. Cum enim aduersus populum dei
alienigenae dimicarent: puocauit unum
Holia David: in quo certamine voluitas
dei per cuiusque patris victoria prebaret. Sed quod
de victoria satagimus: quando puocantem pu-
ocatum cernamus: **Prouocauit impie-**
tas pietatem: puocauit supbia humilitatem:
postremo puocauit diabolus christum. Quid
miramini diabolus victum: Ille erat grandis
statura corporis: iste autem statura paruus: fide
magnus. **Accepit arma bellica sanctus Da-**
uid: ut aduersus Holia pcederet: Hec ar-
ma per etatem et parua: ut diximus: staturam cor-
poris portare non valuit. Abiecit onerata:
non adiuuata: accepit quoniam lapides de flu-
mine: et posuit in vase pastoralis. **His armis**
corporaliter: nomine autem dei spiritualiter: pro-
cessit et vicit. **Hoc quidem ille David: Sed my-**
steria perscrutemur. **Proposueram enim titu-**
lum istum breuem numero verborum: sed grauem
pondere mysteriorum. **Veniat in mentem apo-**
stolica illa sententia: Via hec in figura contin-
gebant illis: ne impudetes videamur que-
rere aliquid absconditum ubi possit dici totum
sine mysterij profunditate simpliciter dictum.
Habemus ergo auctoritatem facientem vos inten-
tos ad querendum: vigilantes ad inuestigandum: de-
uotos ad audiendum: fideles ad credendum:
impigros ad faciendum. **In David christus:**
si sic soletis intelligere eruditi in schola eius:
christus caput et corpus. **Non ergo sic auditis**
aliquid ex persona christi: quasi ad vos non
pertineat qui estis membra christi. **Hoc tan-**
quam in fundamento posito videte que sequan-
tur. **Hostis multis sacramentis visibilibus**
et corporalibus oneratum esse populum primum
circumcisione negotioso illo quodam sacerdo-
tio: et templo figuris pleno: multiplicibus ho-
locaustorum sacrificiorumque generibus. **Hec**
David noster tanquam arma prementia non ad-
iuuantia posuit. **Si enim data esset lex que**
posset viuificare: vere ex lege esset iusticia.
Et quod ergo lex: Sequitur: Sed conclusit in-
quit scriptura omnia sub peccato: ut pro-
missio ex fide Iesu christi daretur credenti-
bus. **Benignus iste David scilicet christus caput**
et corpus tempore reuelationis noui testa-

in fine t comenda
arma poluit: onerata p
leges: sacramenta illa
gentis: poluit
Admirabilis enim quatuor
non obferunt. Sed
abiecit legem dei: sed
promissa implere promissio
Ad enim promissio venit. Et
estiam in lege velabat in e
labat. **Holia remouimus** quod ve
nua. **Agnum** aut in gran
dusti capite: et saluatores n
his crucifixus est: quo crucifi
templo confectum est. **Benignus**
tanquam onera sacramentoy
epiam legem accepit. **Quinque**
lapides **Abiecit** significant
de quinque lapides de flumie
flumina. **Labis enim mortale**
hoc quod venit in mundum. **Et**
non in ipso: illi primo lapid
talis: vacabant: nihil pder
flumina. **Quid fecit Dau-**
uid: accepit granam. **Le-**
uampleni non potest. **Plenitudo e-**
ritus est ista caritas: Quia
caritas inquit dei diffusa est in
his per spiritum sanctum qui datus est
ego granam fecit: implem leges:
aut granam lacte. **Hoc enim est**
tantum: ubi mater non querit ac-
cepti dare. **Hoc mater granis**
tantum si desit qui accipiat. **Quia**
David legem sine granam opari-
tillos lapides quos abiecit
libus quos iungere vole-
bat in vase pastoralis quo lac-
toerat: His armatus: grat-
peccata aduersus Holia supbia
de se prementia. **Lulis vniuz la-**
tuum cum in fronte percussit: cecidit
corpora: ubi signum christi non h-
quos licet amittat: quinque lap-
idibus misit: libere sunt: sed
plenitudo enim legis ut paul-
tim caritas: Et apus in: Sed
in dilectione: studentes ser-
uis in vinculo pacis. Benignus
relecto: gladius eius abie-
cit: Et hoc fecit m-

menti: tpe insinuade et comendande gratie dei quid fecit: Arma posuit: quos lapides tulit: arma ut dixim: onerata posuit. Ergo sacramenta legis: sacramenta illa legis: que non sunt imposita gentibus: posuit: que non obseruamus. Meministis enim quanta in veteri lege legamur: et non obseruamus. Sed tamen ad aliquam significationem promissa et posita esse intelligamus: non ut abijciamus legem dei: sed ut sacramenta promissa impleta promissione non celebremus. Quod enim promittebant venit. Vera enim noui testamenti in lege velabatur: in euangelio reuelabatur. Velum remouimus quod velabat agnouimus. Agnouimus autem in gratia domini nostri Iesu christi capitis: et saluatoris nostri qui pro nobis crucifixus est: quo crucifixo etiam velum templi confissum est. Beneque arma ille posuit tanquam onera sacramentorum veteris legis et ipsam legem accepit. Quinque enim lapides: quinque libros Moyse significant. Tulit ergo illos quinque lapides de flumine. Hostis quod sit fluuius. Labit enim mortale seculum et preterfluit quicquid venit in mundum. Erant ergo in flumine tanquam in populo: illi primo lapides illic erant iuvenes: vacabant: nihil perderant: transibant sic fluuius. Quid fecit Dauid: ut lex ipsa utilis esset: Accepit gratiam. Lex enim sine gratia impleri non potest. Plenitudo enim legis est caritas. Et verum est ista caritas: Uide si non ex gratia. Caritas inquit dei diffusa est in cordibus nostris per spiritum sanctum qui datus est nobis. Quia ergo gratia fecit impleri legem: significatur autem gratia lacte. Hoc enim est in carne gratuitum: ubi mater non querit accipere: sed facit dare. Hoc mater gratis dat: et contristatur si desit qui accipiat. Quod ergo ostendit Dauid legem sine gratia operari non posse: nisi cum illos lapides quinque quibus significabat lex: in libris quinque coniungere volens gratie: posuit in vase pastorali quo lac mulgere consueuerat. His armatus: gratia utique armatus: et ideo presumens non de se: sed de domino suo precessit aduersus Goliath superbum: se iactantem: de se presumens. Tulit unum lapidem: iecit: inimicum in fronte percussit: cecidit ex eo loco corporis: ubi signum christi non habuit. Hoc quoque licet attendas: quinque lapides posuit: unum misit: libri lecti sunt: sed unitas vicit. Plenitudo enim legis ut paulo ante commemorauimus caritas: Et apostolus ait: Sufferentes iuicem in dilectione: studentes seruare unitatem spiritus in vinculo pacis. Beinde illo percusso atque deiecto: gladius eius abstulit: et inde caput illi abscidit. Et hoc fecit noster dauid:

deiecit diabolum de suis. Quia autem credunt magnum et quos ille in manu habebat: de quibus ceteras animas trucidabat: conuertit linguas suas contra diabolum: et sic Goliath de gladio suo caput inciditur. Mysteriorum tituli pro temporis breuitate tractauimus: videamus quid habeat ipse psalmus.

Expositio psalmi.

Benedictus dominus deus meus qui docet manus meas ad prelium: et digitos meos ad bellum. Vox nostra est si corpus christi nos sumus. Beneficamus dominum nostrum qui docet manus nostras ad prelium: et digitos nostros ad bellum. Repetitio sententie videtur. Quod est manus nostras in prelium: hoc est digitos nostros ad bellum. An aliquid interest inter manus et digitos: Digiti utique operantur et manus. Non itaque absurde accipimus digitos pro manibus positos. Verumtamen in digitis agnoscimus diuisionem operationis: et tamen radicem unitatis. Uide illam gratiam. Dicit apostolus: Alii quidem per spiritum datus sermo sapientie: alii sermo scientie secundum eundem spiritum: alii fides in eodem spiritu: alii donatio curationum in uno spiritu: alii genera linguarum: alii prophetia: alii diuicatio spirituum. Omnia hec operantur a quoque idem spiritus: Radix est unitatis: diuidens propria unicuique prout vult: alii illud: alii hoc. His ergo digitis pugnat corpus christi procedens in bellum: procedens in prelium. Inter preliorum et bellorum genera commemorare fortasse longum est: et gerere facilius est quam explicare. Habemus unum bellum quod commemorat apostolus: Non est vobis colluctatio aduersus carnes et sanguinem: id est aduersus homines: a quibus videmini pati molestias: non aduersus ipsos pugnantes: sed aduersus principes et potestates et rectores mundi. Et ne intelligeres mundi celi et terre: ostendit quod diceret: tenebrarum harum mundi seculi non qui per ipsum factus est: quia et mundus per eum factus est: sed mundi qui eum non cognouit: quia et mundus eum non cognouit. De tenebris non sunt natura: sed voluntate. Anima enim per semetipsum non lucet: quia humilis ac veraciter carat: Tu illuminabis lucernam meam domine deus meus illumina tenebras meas: Et apud te inquit fons vite: in lumine tuo videbimus lumen. Non in lumine nostro: sed in lumine tuo. Nam et oculi nostri lumina vocantur: et tamen lux extrinsecus desit etiam sani et patentes in tenebris remanebunt. Ergo bellum gerimus aduersus rectores tenebrarum harum: rectores seculi infidelium diabolum et angelos eius: rectores gladii eius: et qui pugnat

z vxor dñe: pax puerfa. Si aut vxor mari-
 to dominati subijciat: pax recta: non tñ ali-
 quid ex alia natura: qz ex hōie facta mulier
 viro. Caro tua: coniux tua: famula tua: qd-
 libet deputata: op^o ē vt subijciat: et si pu-
 gnas vt pñt pugna. Hoc em̄ expedit infe-
 rius subijci supiori: vt z ille qui sibi subijci
 vult qd est inferius se subijciat supiori suo.
 Agnosce ordinē: qre pacē. Tu deo: tibi ca-
 ro. Quid iusti: qd pulchrius: Tu maiori:
 minor tibi. Serui tu ei q fecit te: vt tibi ser-
 uiat qd factū est ppter te. Nō em̄ hūc ordi-
 nē nouim^o: neqz hūc ordinē cōmēdamus:
 tibi caro z tu deo: sed tu deo z tibi caro. Si
 aut cōtemnis tu deum: nunqz subijciē tibi
 caro. Qui nō obtēperas deo: torqris a ser-
 uo. Nūquid si nō pus tu deo: vt deinde ti-
 bi caro: poteris dicere hec vba: Bñdictus
 dñs de^o me^o q docet man^o meas ad plū: et
 digitos meos ad bellū. Preliari vis indo-
 ctus: dānaberis vict^o. Primo q te subdas
 deo: deinde illo docēte te: z adiuuāte plē-
 nis z dicas: Qui docet man^o meas ad plū
 z digitos meos ad bellū. Et cū pliaris: qā
 dū pliaris piclitaris: dic q sequitur in plī-
 andi piculo constitut^o. Misericordia
 mea: Nō vincat. Quid ē hoc misericor-
 dia mea: Prebes mihi misericordiā: z i me
 extitisti misericors: an donasti mihi: vt z ipe
 sim misericors: Be nulla re sic vincit inimi-
 cus: qz cū misericordes sum^o. Sino parat
 calūnias ad iudiciū: et nō pōt falsa obijce-
 re: qz nō est apud quē. Si em̄ apud hoīem
 iudicē nobiscū ageret: posset eū mēnendo
 fallē: z nos gūare crimiatiōib^o falsis: Quia
 vō apud talē iudicē cā nra cuz illo ē: q falli
 nō pōt: ideo ambit vt ad peccatū seducat:
 vt habeat vera q obijciat. Et vbi forte ali-
 quib^o eius fraudib^o succūbit hūana fragi-
 litas: sequat i p̄fessōe op^o hūilitatis: exer-
 ceat i opib^o misericordie z pietatis. Dia de-
 lenē cū ex vero corde: z plena fiducia dici-
 mus illi q videt: Dimitte nobis sicut z nos
 dimittimus. Sic toto corde: dic tota fidu-
 cia: dic secur^o: Dimitte nobis sic z nos di-
 mittimus: aut noli dimittere si non dimitti-
 mus. Qd z si dixeris: Noli dimittere si nō
 dimittim^o: prozsus nō dimittat: si nō dimitti-
 tim^o. Neqz em̄ vt tu sis impunit^o peccator:
 erit ille mēdax pmissor. Vis inq̄ vt dimit-
 taz: Dimitte. Est aliud opus misericordie:
 Vis vt rem: da. Uno loco positū ē in euā-
 gelio: Dimitte et dimitte vobis: date et
 dabitur vobis. Aliquid inquit z contra te

teneo: aliquid z tu ptra alterū tenes: dimitte
 te et dimitto. Alqd petis a me: alqd petis
 alter a te: da z do. Et que dimittit: que dat
 Nōne caritas: Et vñ caritas nisi p spiritū
 sanctū qui dat^o ē nobis: Si q p opa miseri-
 cordie noster vincit inimicus: z opa miseri-
 cordie hie nō possem^o: nisi caritatē habere-
 mus: caritas autē nobis nulla esset: nisi per
 spiritū sanctū acciperem^o: ille docet manus
 nras i plū: z digitos nros ad bellū. Illi re-
 cte dicim^o: Misericordia mea: a q habem^o
 etiā vt misericordes sum^o. Iudiciū em̄ sine
 misericordia illi q nō fecit misericordiā. Par-
 ua putatis opa misericordie: Libet de his aliqd
 dicē: Attēdite pmo istā sententiā de scā scri-
 ptura: de p̄optā quā mō cōmēorauī. Judi-
 ciū em̄ sine misericordia illi q nō fecit misericordiaz.
 Sine misericordia iudicabit q misericordiā nō fe-
 cit ante q iudicaret. Quid dēder qd seqt^o:
 Superaltat at misericordia iudiciū. Quid ē b
 frēs: superaltat aut misericordia iudiciū: Sup-
 ponit misericordia iudicio: i q inuētū fuerit op^o
 misericordie: z si habuerit aliqd forte i iudicio q
 puniat: tanqz vnda misericordie peccati ignis
 extinguit. Superaltat aut misericordia iudiciū.
 Quid aut cū talib^o subuenit: z cū tales libe-
 rat: z cū talib^o i q̄scit: In iust^o ē de^o: Absit.
 Et ibi iust^o ē. Nō em̄ tollit misericordia iusticiā:
 nec iusticia misericordiaz. Vide em̄ si non iust^o
 est: Dimitte z dimitto: da z do. Vide si nō
 iust^o ē: In q mēsurā mensi fuerit: remetiet
 i ea vobis. Ad b em̄ in q mēsurā. Non em̄
 mēsurā eiusdē generis est: sed ad hoc eadē
 mēsurā: ignosce z ignosco. Est apud te mē-
 sura venie dande: inuenies apud me mēsu-
 rā venie accipiēde. Est apud te mēsurā tri-
 buēdi qd habes: inuenies apud me mēsurā
 accipiēdi qd si habes. Misericordia mea.
 Et refugiu meū: susceptoz meus et
 teritor me^o. Multū laborat pliator hic:
 tenēs p̄cupiscētē aduers^o spm̄ carnē: Te-
 ne qd tenes: tunc erit plene: qd vis: cū ab-
 sorpta fuerit mors i victoria: qñ resuscitatū
 mortale b corp^o trāssert i habitudinē ange-
 licā: z i celestē subuolat qualitātē. Adortui
 inq̄ i christo resurgēt p̄mi: deinde z nos vi-
 uētes q reliq sum^o i aduētū dñi sil rapiemur
 cū illis i nubib^o obuiā christo in aera: et sic
 semp cū dño erim^o. Ibi absorbebit mors i
 victoriā: ibi dicet: Ubi ē mors p̄tēno tuas
 Ubi ē mors acule^o tu^o: Nō. n. reliquet: nec
 in animo: nec in corpe qd rebellet aduers^o
 amorem dei: plena victoria: plena pax. Be
 hac nob plianb^o dī: Venite filij audite me

Bia lra.
 t liberator.

dētes tanq̄ lucerne lucēti in obscuro loco: donec dies luceſcat: ⁊ lucifer oriat̄ i cordibus veſtris. **I**pe dies p̄m̄ium noſtrū ibi ē: **A**dane exaudies vocē meaz: mane aſtabo tibi ⁊ p̄tēplabor. Ergo opare q̄uis i nocte manibus tuis: id eſt bonis opibus inquire deū anteq̄ veniat dies ille q̄ te letificet: ne veniat q̄ te meſtificet. **V**ide em̄ q̄ ſecurus operis: q̄ nō deſereris ab illo quē queris. **M**anib⁹ meis inq̄t deū exquiſivi nocte corā eo: **E**t pater tuus q̄ videt i occulto redat tibi: ideo corā eo. **I**nt⁹ habeas miſericordiā: caritatez: ne aliqd̄ facias q̄ſi ſtudio placendi homib⁹. **M**anibus meis opibus meis: in ymbra: in hac vita: vbi ipſe videt: nō vbi placere homib⁹ ſtudeo. **E**t qd̄ ſeq̄t: **E**t nō ſum decept⁹. **H**omo vanitati ſiſis factus eſt: dies illi⁹ tanq̄ ymbra p̄tereunt: et tū innotuiſti ei: ⁊ qd̄ eſtimas eum: **V**ne inclina celos tuos ⁊ deſcēde: tange mōtes ⁊ fumigabunt. **C**orufca coruſcationē ⁊ diſp̄ges eos: emitte ſagittas tuas ⁊ cōturbabis eos. **E**mitte manū tuā ⁊ exime me: et erue me de aq̄s multis. **C**orpus chriſti hūilis **D**avid gr̄a plen⁹ de deo p̄ſumens: pugnās in hoc ſeculo: inuocat adiutorū dei: **I**nclina celos tuos ⁊ deſcēde. **Q**ui ſunt celi inclinati: **A**p̄li humiliati. **I**ſti em̄ celi enarrāt gloriā dei. **E**t de his celis enarrātib⁹ gloriā dei mox d̄i: **N**ō ſūt loquele neq̄ ſermones quoz nō audiant voces eoz. **I**n omnē terrā exiit ſon⁹ eoz: et i fines orbis fre v̄ba eoz. **C**ū .n. iſti celi emitterēt voces ſuas p̄ oēs terras: ⁊ facerēt mirabilia: coruſcante de illis: et in tonāte d̄ſio miraculis ⁊ p̄ceptis: putati ſunt d̄i deſcendiſſe de celo ad homies. **N**ā quidā de gentib⁹ h̄ putātes eis etiā ſacrificare voluerūt. **T**ūc illi vidētes ſibi deſerri indebitū honore: expaueſcētes: ⁊ deteſtātes: ⁊ eos qui ſic errabant corrigētes: vt oſtēderēt eis motū animi ſui: cōſciderūt veſtimēta ſua ⁊ dixerūt: **Q**uid h̄ facitis: **H**omies ⁊ nos ſumus paſſibiles ſicut ⁊ vos. **E**t ceperunt ſub his v̄bis cōmēdare excellentiā d̄ſi noſtri **J**eſu chriſti: hūilantes ſe vt cōmēdaret deus: q̄ inclinati erāt celi vt deſcēderet de⁹. **I**nclina q̄ celos tuos ⁊ deſcēde: ſc̄m̄ ē: **T**āge mōtes ⁊ fumigabūt: **A**dōtes ſup̄bos: elatōes frenas: tumidas gr̄aditates: tāge inq̄t: tange iſtos mōtes: de gr̄a tua da iſtis mōtib⁹. **F**umigabūt: q̄ fatebunt̄ pctā ſua. **F**um⁹ cōſitentū pctōz: extorq̄bat ⁊ lachrymas hūi-

liatoz ſup̄boz. **T**āge mōtes ⁊ fumigabūt: q̄ diu nō tacti magni ſibi vident. **D**icturi ſūt: tu magn⁹ d̄ſe: dicturi ſūt: ⁊ mōtes: **T**u ſol⁹ altiffim⁹ i omnē terrā. **S**z ſūt quidā cōſpirātes cōueniētes i vnū aduerſus d̄ſim ⁊ aduerſus chriſtū ei⁹: cōuenerūt: cōſpirauerunt: coruſca coruſcationes: ⁊ diſp̄ges eos. **C**rebreſce miraculis tuis: ⁊ ſolueſ p̄ſpiratio eoz. **C**oruſca coruſcationes ⁊ diſp̄ges eos: **I**n miraculis territi nō audebūt aliqd̄ ⁊ te: ⁊ i iſtis miraculis expaueſcētes heſitabūt. **Q**uis ē iſte q̄ tāta pōt: **Q**uis ē iſte q̄ ſic exaltaſ cui⁹ nomē tātū valet: **C**ū dicit: quis eſt iſte: credituri ſūt: coruſcaſti miraculis et diſp̄ſiſti malā cōſenſionē eoz. **E**mitte ſagittas tuas ⁊ cōturbabis eos. **S**agitte poterūt acute: p̄cepta tua: dicta tua feriāt cor eoz. **E**mitte ſagittas tuas et cōturbabis eos. **V**ulnerent̄ male ſani: vt ſanent̄ b̄ſi vulnerati: **E**t dicāt iā in eccleſia: ⁊ i corpe chriſti cōſtituti: dicāt cū eccl̄ia: q̄ſi vulnerata caritate ego ſum. **E**mitte ſagittas tuas et cōturbabis eos: **E**mitte manū tuam ex alto. **Q**uid poſtea: **Q**uid in fine: **Q**uō inquit corp⁹ chriſti celeſti adiutorio: **V**eniet eniz ipe d̄ſis i voce archangeli: ⁊ i tuba dei deſcēdet de celo: ipſe ſaluator corpis manus dei. **E**mitte manū tuā ex alto ⁊ exime me: ⁊ erue me de aquis multis. **Q**uid ē de aquis multis: **B**e p̄lis mltis. **Q**uib⁹ p̄lis: **A**lienigenis: inſidelib⁹: ſiue foris oppugnātib⁹: ſiue int⁹ inſidiātib⁹. **E**xime me de aq̄s multis: **I**n quib⁹ me exercebas: in quib⁹ me ad exuendū a ſordib⁹ voluebas. **E**xime me de aq̄s mult. **H**ec ē illa aq̄ p̄dictōnis. **E**xime me inq̄t ⁊ erue me de aq̄s mltis. **A**udiam⁹ iā de iſtis aq̄s mult. a q̄b⁹ eruet de⁹ corpus chriſti ſui: a quib⁹ eruet de⁹ hūilitatē david. **Q**uid ē de aq̄s multis: **Q**uid dixiſti ne aq̄ alif̄ intelligant: **Q**uid dixiſti aq̄s multas: **Q**uid dixi audi. **D**e manu filioz alienoz. **A**udite fr̄es inter q̄s ſim⁹: in quos viuam⁹: a q̄b⁹ erui deſiderem⁹. **Q**uoz os locutū ē vanitatē: **H**odie vos oēs ſi nō ad hec diuina ſpectacula v̄bi dei congregati eſſet: ⁊ eis hac hora p̄mixti viuertis: quātas vanitates audiretis: **Q**uoz os locutum eſt vanitatem. **Q**uādo deniq̄ loquētes illi vanitatē: audirēt vos loqui veritatem: **Q**uoz os locutū eſt vanitatē. **E**t dextera eoz ⁊ dextera iniquitatis. **Q**uid tu inter eos: cum vaſe paſtorali habente quinq̄ lapides: **B**ic mibi aliter eandem legem quam ſignificati quinq̄ lapi-

Alia ſa.
ſulgura.
diſſipabis.
Alia ſa.
t de
nō habet.
t eripe.
t libera.

Alia ſa.
t et

est ista felicitas: Sit licet: sed sinistra. Quid est sinistra: Temporalis: mortalis: corporalis. Nolo illam iam diffugas: sed neque dexteram putes. Non enim isti ideo maligni: ideo vanti: quia his abundant: sed quia id quod sinistram esse debuit in dextera ponebant. Ideo et dextera eorum dextera iniquitatis: ideo os eorum locutus est vanitate: quia hoc in dextera posuerunt: quod in sinistra habere debuerunt. Quid enim in dextera ponere debuerunt: Beati eternitatem: annos dei non deficientes: de quibus dicit: Et anni tui non deficient. Ibi dextera: ibi esse debet desiderium nostrum. Sinistra utamur ad tempus: dexteram desideremus in eternum. Diuitie si affluant: ne apponatis cor. Si enim diuitijs fluentibus cor apposueritis: quod sinistram est dexteram facietis. Corrigite vos: agnoscite sapientiam amplectentem vos: cui dictum est: Sinistra eius sub capite meo: et dextera eius circumplectet me. Videte amatoria sancta cantica: videte cantica cantorum nuptiarum celestium christi et ecclesie. Quid dicit sponsa de sponso: Sinistra eius sub capite meo: et dextera eius circumplectet me. Sinistra sub capite: dextera super caput. Amplectentis enim desuper brachium super caput: sinistra autem subter caput. Sinistra inquit eius sub capite meo. Non enim me deseret: et in temporalibus necessarijs: sed tamen ipsa sinistra sub capite erit. Non capiti proponet: sed sub capite erit: ut dextera eius circumplectat me: pollicens vitam eternam. Ita enim sinistra sub capite si dextera super caput: impletque quod ad Timotheum scriptum est: Promissionem habens vite presentis et future. Promissionem inquit habens vite presentis et future. Quid in presenti: Sinistra sub capite. Quid in futuro: Dextera eius circumplectet me. Tempori necessaria queritis: Querite primum regnum dei: id est dexteram: et hec omnia apponent vobis. Habebitis hic inquit diuitias et gloriam: et in futuro seculo vitam eternam: et in sinistra perirebo infirmitatem vestram: et dextera coronabo perfectionem vestram. An forte apostoli relinquentes omnia sua: aut pauperibus quod habebant distribuentes sine diuitijs in hoc seculo remanserunt: Et ubi est illa promissio sinistra: Accipiet in hoc seculo septies tantum: Multiplicationem promissit. Et reuera quid desit homini dei: Si quis forte infidelis est: vnam dominum: aut paucas habet: fidelis hominis totus mundus diuitiarum est. Et sine sinistra eius plenam sub capite: accipiet in hoc seculo septies tantum. Et sine dexteram circumplectentem: et in futuro seculo vitam eter-

nam. Merito et alio loco de ipsa sapientia dicit: In dextera eius anni vite: et in sinistra eius diuitie et honor. Unde et isti vaniloqui: Quare vanitatem locutus est os eorum: Quia dextera eorum dextera iniquitatis. Non ergo eos arguo: quia filij eorum velut nouelle constabilitate a iuuetute sua: nec quia filie eorum ornate: sicut similitudo templi: nec quia cetera abundantia et pax terrena aderat eis. Sed quare arguo: **B**eati dixerunt populus cui hec sunt: loquentes homines vanitatem: beati dixerunt populus cui hec sunt. Perdiderunt veram dexteram maligni pueri: beneficia dei vniuersi se vestierunt. O maligni: o vaniloqui: o filij alieni: beati dixerunt populum cui hec sunt. Quod ad sinistram erat: ad dexteram posuerunt: Beati dixerunt populus cui hec sunt. Quid tu David: Quid tu corpus christi: Quid vos membra christi: Quid vos non filij alieni: sed dei: Quia vaniloqui filij alieni: beati dixerunt populus cui hec sunt: Vos quod dicitis: Beatus populus cui dominus deus ipius. Habete ergo sinistram: sed in sinistra desiderate dexteram: ut ponamini ad dexteram. Ad sinistram enim haberunt sinistram: apud quos esuriuit: et dederunt ei manducare: sitiuit potum dederunt: hospes fuit susceperunt: nudus fuit vestierunt: Hoc totum de sinistra abstulerunt: et ad dexteram operantur: ut ad dexteram ponerentur. Dixerunt ergo vaniloqui filij alieni: beati populus cui hec sunt: vos dicite nobiscum: beatus populus cui dominus deus ipius.

Explicit Tractatus de ps. CXLIII.

Incipit Tractatus de ps. CXLIII.

Prefatio.

Laudare vobiscum dominum desiderauimus. Et quoniam hoc procedere dignum est: ut laus quam illi dicimus: habeat ordinem suum: ne forte aliquis excessu quem laudat offendat. Melius iter laudis in scriptura dei quoniam: ne ab ipsa via: nec in dexteram: nec in sinistram digrediamur. Iudeo enim dicit caritati vite: ut bene ab homine laudet deus: quia laudauit seipsum deus. Et quia dignum est laudare se: ideo inuenit homo quemadmodum laudet eum. Neque enim potest dici deo quod dictum est homini. Non te laudet os tuum. Ut. n. se homo laudet: arrogancia est. Ut de se laudet: misericordia est. Prodest amare quem laudamus. Bonum amando: nos meliores efficiuntur. Itaque quoniam hoc nobis prodesse nouit ut amemus eum: laudando se amabilem se facit: et in eo nobis consulit: quia se amabilem facit. Exhortat ergo cor nostrum

Alia fra.
t eius.